

Viņa spēks ir pietiekams

Barbara Tomsone

otrā padomniece Sieviešu Palīdzības biedrības Vispārējā prezidijā

Mēs cenšamies pieaugt ticībā un personīgā taisnīgumā, stiprināt mūsu ģimenes un mājas un kalpot Tam Kungam un Viņa bērniem.

Pirms daudziem gadiem, kad es kalpoju Sieviešu palīdzības biedrības Vispārējā padomē, man bija uzdevums mācīt un apmācīt dažas Sieviešu palīdzības biedrības vadītājas un priesterības vadītājas. Mēs bijām atbraukuši tieši uz sanāksmes sākumu pēc tam, kad rītu bijām pavadījuši, mācot citā pilsētā.

Es biju pirmā runātāja pēc sākuma dziesmas un lūgšanas. Sākuma dziesma bija „The Time is Far Spent” (Laiks ir gandrīz beidzies).

Es nezināju šīs dziesmas nosaukumu un nodomāju, ka tas ir savādi, ka tā būs sākuma dziesma. Es vēl nebiju runājusi, un viņi jau dziedāja, ka „ka laiks ir gandrīz beidzies”!

Sākot dziedāt dziesmu, es drīz sapratu, ka tā attiecas uz to mazumiņu laika, kas ir palicis, lai izplatītu evaņģēlija vēstījumu un vestu dvēseles pie Kristus. Ceturtā panta vārdi skanēja manā prātā visu to vakaru un vēl daudzas reizes pēc tam. Tie skan šādi:

*„Savā mērķī esiet nelokāmi, jo Sātans kārdinās jūs;
Jūsu aicinājuma lielo nastu Viņš ļoti labi zina.
Jūsu ceļš var būt ērkšķains, bet Jēzus jums blakus būs;
Viņa spēks ir pietiekams, lai gan ļaunie gari jums pretī stājas;
Viņa spēks ir pietiekams, lai gan ļaunie gari jums pretī stājas.”¹*

Šī panta vēstījums ir, ka, lai arī kas mūsu dzīvē notiktu, Jēzum Kristum ir spēks izglābt. Caur Viņa dievišķo upuri Viņš mums ir nodrošinājis ceļu, lai iegūtu mūžīgo dzīvi. Patiesi Viņa darbs ir „īstenot cilvēku nemirstību un mūžīgo dzīvi.”² Viņš ir lūdzis mūsu atbalstu, lai mēs palīdzētu cits citam darīt to, kas vedīs uz mūžīgo dzīvi.

Pagājušā gada septembrī Vispārējā Sieviešu palīdzības biedrības sanāksmē Māsa Beka izklāstīja trīs pienākumus, kas mums doti, lai palīdzētu ceļā uz mūsu mērķi iegūt mūžīgo dzīvi.⁴ Tie ir:

1. Pieaugt ticībā un personīgā taisnīgumā.
2. Stiprināt ģimenes un mājas.
3. Kalpot Tam Kungam un Viņa bērniem.³ Tas nozīmē arī meklēt un rūpēties par nabadzīgajiem un tiem, kam ir kāda vajadzība.

Mēs zinām, ka Sātans kārdinās un pārbaudīs mūs, kad mēs cenšamies to darīt, bet Tas Kungs ir apsolījis, ka Viņš mūs stiprinās; Viņš mums palīdzēs.⁴

Pieaugt ticībā un personīgā taisnīgumā

Kad es biju bērns, mani vecāki man mācīja, ka mans Debesu Tēvs un Jēzus Kristus mani mīl. Man mācīja, ka „es esmu Dieva bērns.”⁶ Es nevaru atcerēties, kad es to nebūtu zinājusi. Viņi man mācīja, ka Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs un ka tikai caur Viņu mēs varam tikt glābti.⁶

Man arī mācīja, ka, lai mana ticība pieaugtu, man ir jālūdz katru dienu. Patiesībā man ir jālūdz vienmēr.⁷ Man mācīja, ka, lasot un studējot Svētos Rakstus, manas zināšanas un liecība par evaņģēlija patiesumu pieaugs. Mani mācīja mīlēt Dievu un to, ka es varu izrādīt savu mīlestību, ievērojot Viņa baušļus.⁸ Būdamā bērns, es arī mācījos par tempļa nozīmi. Savā jaunībā es iemācījos, ka, noslēdzot svētās tempļa derības un tās ievērojot, es noturēšos uz ceļa, kas ved uz mūžīgo dzīvi.

Katram no mums ir jāievēro šie principi visas dzīves laikā, lai mēs pieaugtu ticībā un personīgā taisnīgumā.

Stiprināt ģimenes un mājas

Ikvienu pienākums un svētība ir stiprināt savu ģimeni un mājas. Katram no mums ir citāds ģimenes stāvoklis. Dažās ģimenēs ir māte un tēvs ar bērniem mājās. Dažiem pāriem bērni vairāk nedzīvo mājās. Daudzi Baznīcas locekļi ir neprecēti, un daži ir vientuļie vecāki. Citi ir atraitņi vai atraitnes, kas dzīvo vieni.

Neskatoties uz to, kāda ir mūsu ģimene, — katrs no mums var strādāt, lai stiprinātu savu ģimeni vai palīdzētu stiprināt citas ģimenes.

Daži veidi, kā mēs varam stiprināt ģimenes, ir atspoguļoti tālāk sniegtajā piemērā. Man bija uzdevums Boisā, Aidaho apkārtnē. Pēc sestdienas pēcpusdienas apmācībām es paliku savas māšas meitas un viņas ģimenes mājā. Tajā vakarā, pirms bērni devās gulēt, mums bija īss ģimenes mājvakars un Svēto Rakstu stāsts. Viņu tēvs pastāstīja par Lehija ģimeni un to, kā viņš mācīja savus bērnus, ka viņiem ir stingri jāturas pie dzelzs margas, kas bija Dieva vārds.⁹ Stingra turēšanās pie dzelzs margas palīdzēs viņiem būt drošībā un aizvedīs viņus pie prieka un laimes. Ja viņi novirzīsies no dzelzs margas, — bija briesmas noslīgt netīrā ūdens upē.

Lai nodemonstrētu to bērniem, viņu māte kļuva par „dzelzs margu”, pie kuras viņiem bija jāturas, un viņu tēvs spēlēja sātana lomu, mēģinot aizvilkt bērnus prom no drošības un laimes. Bērniem patiks šis stāsts, un viņi iemācījās, cik svarīgi ir stingri turēties pie dzelzs margas.

Pēc Svēto Rakstu stāsta bija laiks ģimenes lūgšanai. Māte atgādināja bērniem, lai viņi lūdz par bīskapu, kuram bija nopietnas problēmas ar acīm. Trīs gadus vecā Bruklina tajā vakarā skaitīja lūgšanu. Viņa pateicās Debesu Tēvam par savām svētībām, un tad viņa dedzīgi lūdza Viņam „svētīt bīskapa acis, jo tās ir saplīsušas”.

Nākamajā rītā mēs gājām uz Svētā Vakarēdiena sanāksmi un apsēdāmies. Bruklina un viņas piecus gadus vecā māsa Kenedija paskatījās uz kanceli un ieraudzīja tur stāvošo bīskapu. Meitenes norādīja uz bīskapu un ar sajūsmu teica savai mātei: „Skaties, re, kur ir

bīskaps!” Tad meitenes saskatījās ar zinošu skatienu, it kā sakot: „Mēs lūdzām par bīskapu, un tagad viņam ir labāk.” Viņas lūdza ticībā, zinot, ka Debesu Tēvs uzklausīs viņu pazemīgās lūgšanas.

Svētie Raksti, ģimenes mājvakars un ģimenes lūgšanas stiprinās mūsu ģimenes. Mums ir jāizmanto katra iespēja, lai stiprinātu ģimenes un atbalstītu citam citu palikt uz pareizā ceļa.

Kalpot Tam Kungam un Viņa bērniem un meklēt, un rūpēties par nabadzīgajiem un tiem, kam ir kāda vajadzība.

Savas zemes dzīves laikā Glābējs mācīja, ka mums ir jā rūpējas citam par citu un jāpalīdz citiem. Viņš dziedināja slimos, lika klibam staigāt, atjaunoja redzi aklajam un atbrīvoja kurlā ausis. Viņš mācīja cilvēkiem evaņģēliju. Viņš svētīja cilvēkus un veica lielus brīnumus.¹⁰

Mums ir iespēja palīdzēt tiem, kam ir kāda vajadzība. Es saku jums, ka dažreiz mūsu dzīves laikā katrs no mums būs kaut kādā veidā nabadzīgs un mums būs vajadzīga cita cilvēka palīdzība. Jo — „vai mēs visi neesam ubagi?”¹¹

Prezidents Spensers V. Kimbals teica: „Dievs mūs ievēro, un Viņš mūs pārrauga. Bet parasti Viņš apmierina mūsu vajadzības caur citu cilvēku. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai mēs kalpotu cits citam.”¹²

Pagājušajā vasarā, kad es biju prom no mājām, mūsu apkaimē bija stiprs vējš un lietus gāzes. Mana kaimiņa pagalmā bija nolauzts liels koks, kas bija iekritis manā pagalmā un pārrāvis elektrības līnijas. Lai novērstu postījumus un atjaunotu elektrības piegādi manai mājai, koku vajadzēja aizvākt.

Agri no rīta es piezvanīju savam brālim, kurš plānoja atrast aprīkojumu un ierasties, cik ātri vien iespējams. Es arī pazvanīju savam bīskapam. Pēc mirkļa mans bīskaps, mājskolotājs, bijušais staba prezidents un desmit vīri no manas bīskapijas bija klāt ar saviem zāģiem un ātri vien sakopa postījuma sekas. Manas apmeklējošās māsas tajā vakarā atnesa vakariņas. Vēl daudzi citi vīri no augsto priesteru grupas, elderu kворuma un tuvējās apkārtnes ieradās nākamajos vakaros, lai palīdzētu man un manai ģimenei visu sakopt.

Tajā situācijā es biju tā, kurai bija vajadzība. Man vajadzēja citu palīdzību. Mana mazdūšība pārvērtās priekā un pateicībā. Es jutos mīlēta un aprūpēta. Šie cilvēki ātri pamanīja to, kam bija vajadzība. Viņi dzīvoja saskaņā ar savu liecību un parādīja savu derību realitāti.

Baznīcas galvenajā pārvaldē mēs bieži saņemam pateicības vēstules no cilvēkiem, kas nav no mūsu Baznīcas, bet kuriem jūs esat kalpojuši pēc plūdiem, viesuļvētrām, zemestrīcēm vai citām katastrofām. Paldies jums par to, ka esat gatavi kalpot, mīlēt, dot un tādējādi būt par patiesiem Jēzus Kristus mācekļiem.

„Mums ir jābūt „nelokāmiem [mūsu] mērķī,”¹³ kad mēs cenšamies pieaugt ticībā un personīgā taisnīgumā, stiprināt mūsu ģimenes un mājas un kalpot Tam Kungam un Viņa bērniem. Lai gan sātans var stāties pretī mūsu pūlēm, es liecinu par Jēzu Kristu un Viņa

izpērkošā upura spēku, kas ļauj mums pildīt Viņa gribu un pastiprināt mūsu pūles šajā procesā. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. "The Time Is Far Spent," *Hymns*, 266.
2. Mozus gr. 1:39.
3. Skat. Julie B. Beck, "Fulfilling the Purpose of Relief Society," *Liahona*, 2008. g. nov., 109–11.
4. Skat. Jesajas 41:10–14.
5. "Es esmu Dieva bērns," *Baznīcas dziesmas*, 58.
6. Skat. Mosijas 3:17.
7. Skat. 3. Nefijs 18:15, 18–19; M&D 10:5.
8. Skat. Jāņa 14:15.
9. Skat. 1. Nefija 8:2–37.
10. Skat. Mateja 4:23; 9:35; Lūkas 4:40; Jāņa 2:23; Mosijas 3:5; 3. Nefijs 17:7–9; 26:15; M&D 35:9.
11. Mosijas 4:19.
12. Spencer W. Kimball, "The Abundant Life," *Tambuli*, 1979. g. jūn., 4.
13. "The Time Is Far Spent," *Hymns*, 266.